

เป้าหมายในชีวิตกับความต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
Purpose in Life and The Difference of Learning Achievement of Student
in Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University
Chiang Mai Campus

วิชาการ ปัญญา คำ (Pichaphon Panyakhom)*

ลักษณพร วาทบัณฑิตกุล (Luksanaporn Watabunditkul)**

โชคชัย ปัญญา คำ (Chokchai Panyakhom)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและความสัมพันธ์ของเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 99 คน โดยใช้แบบประเมินเป้าหมายในชีวิต จำนวน 55 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า เป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}=191.67$, $SD=2.09$) เป้าหมายในชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้แก่ ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น ($r=0.279$, $p=0.005$) ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต ($r=0.277$, $p=0.006$) ความมีคุณค่าในตนเอง ($r=0.266$, $p=0.025$) และ ความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ ($r=0.208$, $p=0.039$)

คำสำคัญ เป้าหมายในชีวิต, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

** อาจารย์ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

** อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

** อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

Abstract

The objective of this research was to study the level and relationship of purpose in life to the learning achievement of student in Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Chiang Mai Campus. Data were collected from a sample of 99 people using the purpose in life scale. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficients. The results of the research were as follows: Purpose in life of student in Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Chiang Mai Campus are very high. ($\bar{X}$ = 191.67, SD = 2.09) Purpose in life that correlate with the learning achievement of student in Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Chiang Mai Campus these include connectedness to oneself and others ($r=0.279$, $p=0.005$), meaning of life ($r=0.277$, $p=0.006$), self-worth ($r=0.266$, $p=0.025$) and determination ($r=0.208$, $p=0.039$)

Keywords Purpose in Life, Learning Achievement, Thailand National Sports University

บทนำ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษาซึ่งยกฐานะมาจากสถาบันการพลศึกษา มีภารกิจตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.2562 ในมาตรา 9(1) ผลิตบุคลากรซึ่งมีความเป็นเลิศด้านการกีฬาของประเทศและมีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพขั้นสูง ด้านการกีฬา รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะด้านพลศึกษา กีฬา และสุขภาพ โดยยึดหลักปรัชญา “พลศึกษา และกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ” และมีพันธกิจสำคัญด้านหนึ่ง คือ การผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้สอน การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา การเป็นผู้ตัดสินกีฬา มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง

เป้าหมายในชีวิต เป็นผลลัพธ์สุดท้ายหรือความสำเร็จที่มนุษย์ต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของแผนการ ถ้อยแถลง หรือข้อความแสดงความปรารถนาเพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต หรือเป็นความท้าทายที่มนุษย์กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้า ซึ่งนำไปสู่การทุ่มเทลงมือทำอย่าง หรือการใช้ความรู้ที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จตามระยะเวลาที่ตั้งไว้ บางคนอาจมีเป้าหมายระยะสั้น บางคนมีเป้าหมายระยะยาว ครอบคลุมกิจกรรมเป็นปี ๆ หรือตลอดชีวิตก็เป็นได้ ซึ่งเป้าหมายนั้นควรจะมีความชัดเจนและสามารถวัดได้ (Aldag and Kazuhara, 2001: 253. Sunsawat, 2015: 35. Stefan, Bernhard and Christian, 2016: 97) ซึ่งกระบวนการเดินทางเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายในชีวิต จะสะท้อนถึงความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้บรรลุผล อย่างไรก็ตามหากเห็นว่าผลของกิจกรรมนั้นยังไม่เป็นที่พอใจ ก็จะทำต่อไปอีกจนบรรลุผลที่ต้องการ (Balhip, 2566: 10) ดังนั้น การส่งเสริมให้วัยรุ่นตระหนักถึงการมีเป้าหมายในชีวิต มีความสำคัญเป็นอันมาก ที่ช่วยให้วัยรุ่นเข้าใจเหตุผลของการมีชีวิต และนำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม เป้าหมาย เป็นสิ่งที่

คนกำหนดขึ้น เพื่อช่วยให้สามารถนำความคิดของตนสู่การกระทำ เป้าหมายที่ตั้งขึ้นนั้น บางครั้งครอบคลุมหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านอาชีพ ด้านการเงิน ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ฯลฯ คนที่จะประสบความสำเร็จตามที่ต้องการ ต้องตั้งเป้าหมายแน่ชัด กำหนดแผน ขั้นตอน ปฏิบัติงานและปฏิบัติตามแผน มานะ ฝ่าฟัน จนสำเร็จผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (Sunsawat, 2015: 23) โดยเฉพาะเป้าหมายด้านการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ และนำไปสู่การพัฒนาอาชีพได้ต่อไปในอนาคต ดังนั้นการกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาในช่วงวัยเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น และจะเป็นการสร้างโอกาสและความพร้อมในการสร้างอนาคตของตนเองและสังคมที่ตนเองมีส่วนร่วมไปพร้อมกัน (Pañāsáro, Srekhruedong and Titichoatrattana, 2021: 62) แต่อย่างไรก็ตามการจะสร้างเป้าหมายด้านการศึกษาเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ในการพัฒนาตนเองได้นั้นจำเป็นต้องทราบถึงตัวองค์ประกอบของเป้าหมายในชีวิตที่ส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงสอดคล้องกับบริบททางการศึกษา และการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาระดับเป้าหมายในชีวิต และความสัมพันธ์ของเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ เพื่อจะสามารถหาแนวทางในการสร้างเป้าหมายในชีวิตให้กับนักศึกษา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลดการออกกลางคัน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเป้าหมายในชีวิตกับความต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ในครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา รหัสจริยธรรมการวิจัย SCPHYLIRB-2566/092 เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2566 มีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย นักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 208 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*power เพื่อคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ โดยกำหนดขนาด

อิทธิพล (effect size) เป็น 0.3 (medium), α err prop = 0.05, power = 0.8 และกำหนดค่า p สำหรับสมมติฐานหลัก (H_0) เท่ากับ 0 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 84 คน (Rathachatranon. 2019: 50) เพื่อป้องกันการสูญหายและไม่ได้รับการตอบกลับของแบบสอบถามจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 99 คน และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายจากรายชื่อนักศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Nudla, Phoomchaiya, Butimal and Jittanoon, 2021: 104) และเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษา 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น ความกตัญญูหรือการทำความดีเพื่อตนเองและผู้อื่น ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต ความมีคุณค่าในตนเอง ความเชื่อมั่นในความสามารถ การกำหนดเป้าหมายชัดเจน และความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ (Balthip, Suwanphahu and Laimek, 2022: 561) และทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ชุดแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบประเมินเป้าหมายชีวิตของวัยรุ่นไทย (Purpose in Life Scale for Thai Adolescents; PILTA) ของกาญจน์สุนภัส บาลทิพย์ และบุญโรม สุวรรณพาหุ (2565) จำนวน 55 ข้อ และเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด แบ่งเป็น 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น (Connectedness to oneself and others) จำนวน 7 ข้อ ความกตัญญูหรือการทำความดีเพื่อตนเองและผู้อื่น (Gratitude to oneself and others) จำนวน 4 ข้อ ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต (Meaning of life) จำนวน 10 ข้อ ความมีคุณค่าในตนเอง (Self-worth) จำนวน 13 ข้อ ความเชื่อมั่นในความสามารถ (Self-belief) จำนวน 10 ข้อ การกำหนดเป้าหมายชัดเจน (Goal orientation) จำนวน 7 ข้อ และความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ (Determination) จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 4 ระดับ (rating scale) ได้แก่ 4 หมายถึง เห็นด้วยที่สุด 3 หมายถึง เห็นด้วย 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย และ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็น แบบประเมินเป้าหมายชีวิตของวัยรุ่นไทย (Purpose in Life Scale for Thai Adolescents; PILTA) ของกาญจน์สุนภัส บาลทิพย์ และ บุญโรม สุวรรณพาหุ เป็นเครื่องมือฉบับแรกทีพัฒนาขึ้นสำหรับการประเมินเป้าหมายชีวิตของวัยรุ่นไทย โดยสามารถประเมินกระบวนการสร้างเสริมเป้าหมายชีวิต ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยเงื่อนไข กลยุทธ์ และผลลัพธ์ของเป้าหมายชีวิตของวัยรุ่นด้วย แบบประเมินเป้าหมายชีวิตของวัยรุ่นไทยฉบับแรก ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 95 ข้อ 7 องค์ประกอบหลัก มีความเที่ยงรายด้าน 0.75-0.85 และค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 ต่อมานักวิชาการไทยได้นำแบบประเมินฉบับแรกนี้ ไปปรับใช้กับวัยรุ่นและเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ จึงได้ปรับลดข้อคำถามจาก 95

ข้อ เหลือ 55 ข้อ และเป็นคำถามเชิงบวกทั้งหมด โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.96 (Balthip, Suwanphahu and Laimek, 2022: 561) อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ทำการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และทำการทดลองใช้เครื่องมือกับผู้ให้ข้อมูลจากนักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในเขตภาคเหนือ (ลำปาง สุโขทัย เพชรบูรณ์) ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. การประเมินเป้าหมายในชีวิตทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการประมาณค่าแบบช่วง จากนั้นจึงนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลผล
3. การหาความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

เกณฑ์การแปลผล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม จากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์มาเทียบกับเกณฑ์การแปลผล คะแนนเป้าหมายในชีวิตภาพรวมอยู่ระหว่าง 55 – 220 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 55.00 - 96.24 หมายถึง ระดับต่ำ 96.25 - 137.49 หมายถึง ระดับปานกลาง 137.50 - 178.74 หมายถึง ระดับสูง และ 178.75 - 220.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

องค์ประกอบที่ 1 ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น (Connectedness to oneself and others) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 7 – 28 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 7.00 – 12.24 หมายถึง ระดับต่ำ 12.25 – 17.49 หมายถึง ระดับปานกลาง 17.50 – 22.74 หมายถึง ระดับสูง และ 22.75 – 28.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

องค์ประกอบที่ 2 ความกตัญญูหรือการทำสิ่งที่ดีเพื่อตนเองและผู้อื่น (Gratitude to oneself and others) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 4 - 16 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 4.00 – 6.99 หมายถึง ระดับต่ำ 7.00 – 9.99 หมายถึง ระดับปานกลาง 10.00 - 12.99 หมายถึง ระดับสูง และ 13.00 - 16.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

องค์ประกอบที่ 3 ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต (Meaning of life) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 10 - 40 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 10.00 – 17.49 หมายถึง ระดับต่ำ 17.50 – 24.99 หมายถึง ระดับปานกลาง 25.00 – 32.49 หมายถึง ระดับสูง และ 32.50 – 40.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

องค์ประกอบที่ 4 ความมีคุณค่าในตนเอง (Self-worth) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 13 - 52 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 13.00 – 22.74 หมายถึง ระดับต่ำ 22.75 – 32.49 หมายถึง ระดับปานกลาง 32.50 – 42.24 หมายถึง ระดับสูง และ 42.25 – 52.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

องค์ประกอบที่ 5 ความเชื่อมั่นในความสามารถ (Self-belief) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 10 - 40 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 10.00 – 17.49 หมายถึง ระดับต่ำ 17.50 – 24.99 หมายถึง ระดับปานกลาง 25.00 – 32.49 หมายถึง ระดับสูง และ 32.50 – 40.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

องค์ประกอบที่ 6 การกำหนดเป้าหมายชัดเจน (Goal orientation) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 7 – 28 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 7.00 – 12.24 หมายถึง ระดับต่ำ 12.25 – 17.49 หมายถึง ระดับปานกลาง 17.50 – 22.74 หมายถึง ระดับสูง และ 22.75 – 28.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

องค์ประกอบที่ 7 ความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ (Determination) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 4 - 16 คะแนน สามารถแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 4.00 – 6.99 หมายถึง ระดับต่ำ 7.00 – 9.99 หมายถึง ระดับปานกลาง 10.00-12.99 หมายถึง ระดับสูง และ 13.00-16.00 หมายถึง ระดับสูงมาก

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเป้าหมายชีวิตของนักศึกษา

รายการ	$\bar{x}$	SD	μ ที่ระดับ .05	ระดับ
ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น	24.68	0.26	24.15-25.20	สูงมาก
การทำให้ดีเพื่อตนเองและผู้อื่น	14.19	0.17	13.86-14.53	สูงมาก
สิ่งที่มีความหมายในชีวิต	35.01	0.43	34.16-35.86	สูงมาก
ความมีคุณค่าในตนเอง	45.42	0.56	44.30-46.54	สูงมาก
ความเชื่อมั่นในความสามารถ	34.21	0.45	33.33-35.10	สูงมาก
การกำหนดเป้าหมายชัดเจน	24.20	0.31	23.58-24.82	สูงมาก
ความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ	13.95	0.19	13.57-14.33	สูงมาก
ภาพรวม	191.67	2.09	187.53-195.81	สูงมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ มีเป้าหมายชีวิตในระดับสูงมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 191.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า เป้าหมายชีวิตทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับสูงมาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเป้าหมายชีวิตของนักศึกษาจำแนกตามเพศ และระดับชั้น

รายการ	$\bar{x}$	SD	μ ที่ระดับ .05	ระดับ
เพศ ชาย	190.44	2.39	185.67-195.20	สูงมาก

รายการ	$\bar{x}$	SD	μ ที่ระดับ .05	ระดับ
หญิง	196.84	3.97	188.49-205.19	สูงมาก
ระดับชั้น	ปีที่ 1	190.18	183.31-197.06	สูงมาก
	ปีที่ 2	189.44	180.91-197.98	สูงมาก
	ปีที่ 3	195.00	185.74-204.26	สูงมาก
	ปีที่ 4	195.23	182.86-207.6	สูงมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขต เชียงใหม่ ทั้งชายและหญิงมีเป้าหมายชีวิตในระดับสูงมาก โดยนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{x}$ = 196.84) รองลงมาเป็นนักศึกษาชาย ($\bar{x}$ = 190.44) และเมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า ทุกชั้นปีมีเป้าหมายชีวิตในระดับสูงมาก โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{x}$ = 195.23) อันดับที่สองเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{x}$ = 195.00) ตามด้วยเป็นนักศึกษชั้นปีที่ 1 ($\bar{x}$ = 190.18) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{x}$ = 189.44) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบเป้าหมายในชีวิต	r	p-value
ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น	0.279**	0.005
ความกตัญญูหรือการทำความดีเพื่อตนเองและผู้อื่น	0.191	0.060
ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต	0.277**	0.006
ความมีคุณค่าในตนเอง	0.266*	0.025
ความเชื่อมั่นในความสามารถ	0.193	0.058
การกำหนดเป้าหมายชัดเจน	0.178	0.080
ความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ	0.208*	0.039

**p< .01, *p< .05

จากตารางที่ 3 พบว่า องค์ประกอบเป้าหมายในชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ประกอบด้วย ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น (r = 0.279, p = 0.005) ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต (r = 0.277, p = 0.006) ความมีคุณค่าในตนเอง (r = 0.266, p = 0.025) และ ความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ (r = 0.208, p = 0.039)

อภิปรายผล

นักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ มีเป้าหมายชีวิตในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นักศึกษาหญิงมีคะแนนเป้าหมายชีวิตเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นนักศึกษาชาย และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเป้าหมายชีวิตเฉลี่ยเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ตามด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผลิดา หนูดหะ ศิริมาศ ภูมิไชยา พิสมัย บุติมาลย์ และ ปิยะนุช จิตตุนนท์ (Nudla, Phoomchaiya, Butimal and Jittanoon, 2021: 104) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบคะแนนเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับการศึกษามากกว่าจะมีเป้าหมายในชีวิตที่สูงขึ้น และเนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และผ่านวิกฤติทางการศึกษามากจึงทำให้มีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนมากขึ้น (Burrow, Summer & Netter, 2014: 1)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของเป้าหมายในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ พบว่า ความผูกพันกับตนเองและผู้อื่นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิชาการที่ผ่านมา พบว่าอิทธิพลของครอบครัว การดูแลตนเองและช่วยเหลือผู้อื่น สัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อเป้าหมายในชีวิตด้านการศึกษา (Klaharn, 2014: 412. Saiseng, 2017: 620. Plodprong, 2018: 235. Nudla, Phoomchaiya, Butimal and Jittanoon, 2021: 104) ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากเป็นตัวแปรที่แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งทางจิตใจ ทำให้เกิดแรงผลักดันในการดำเนินชีวิต (Kanyarat, 2018: 6) อีกทั้งยังเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลต่อการปรับตัวของผู้เรียนในสถานศึกษา (Chod et al, 2014: 777) นอกจากนี้ควมมีคุณค่าในตนเองยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงที่มีความสำคัญก่อนจะกลายเป็นผู้ใหญ่ กล่าวคือ หากนักศึกษาสามารถค้นหาตัวเองเจอในช่วงเรียนมหาวิทยาลัย ค้นพบอัตลักษณ์ของตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง และได้เรียนในสิ่งที่ตนเองถนัด ก็จะมีคามมุ่งมั่นในการเรียน และสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Boonsupa, Kaewchinda and Somanandana, 2021: 43) อย่างไรก็ตามการที่นักศึกษาจะเห็นคุณค่าในตนเองได้นั้นเกิดจากการได้รับการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ซึ่งจะส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีตามมา (Phan-ubon, Hosiri and Apinuntavech, 2020: 37) และความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ความตั้งใจเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Kongudomthrap and Twichpongton, 2021: 93. Homjan, Homjan and Ruangsit, 2022: 384) การที่นักศึกษามีความตั้งใจจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบาย สนับสนุน หรือวางแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมเป้าหมายในชีวิตของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อคงไว้ซึ่งคะแนนเป้าหมายในชีวิตให้อยู่ในระดับที่สูงมากต่อไป
2. มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษามีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสมตั้งแต่เข้ารับการศึกษาในชั้นปีที่ 1 เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการให้รางวัลแก่ผู้ที่สามารถบรรลุเป้าหมายได้เพื่อเป็นการเสริมแรงให้สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีจนกลายเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพภายหลังสำเร็จการศึกษาต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพหรือการวิจัยแบบผสมวิธีในเรื่องเป้าหมายในชีวิต เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก นอกเหนือจากการใช้สถิติเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะเกิดประโยชน์และได้แนวทางในการพัฒนานักศึกษาต่อไป
2. ควรศึกษารูปแบบในการพัฒนาเป้าหมายในชีวิตในด้านความผูกพันกับตนเองและผู้อื่น ความหมายในชีวิตหรือสิ่งที่มีความหมายในชีวิต ความมีคุณค่าในตนเอง และ ความตั้งใจและการลงมือปฏิบัติ เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามีเป้าหมายในชีวิตอันจะเป็นแรงผลักดันให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนต่อไป

References

- Aldag, R. J. and Kazuhara, L. W. (2001). Organizational behavior and management an integrated skills approach. Australia : South-Western.
- Balthip K, Suwanphahu B and Laimek S. (2022). Development of a purpose in life scale for Thai adolescents: A mixed method study. Kasetsart J. Soc. Sci. 43(1): 561-568.
- Balthip K. (2022). Enhancing purpose in life for adolescents: Concept and Application. Songkhla: Siam Printing.
- Boonsupa, C., Kaewchinda, M. and Somanandana, V. (2021). Self-esteem among students in a public university. Kasem Bundit Journal. 22(2): 43-53. (in Thai)
- Burrow, A. L., Summer, R., & Netter, M. (2014). Purpose in Adolescence. New York: ACT for Youth Center of Excellence.
- Cho, Eun-hye, Lee, Dong-gwi, Lee, J.H., Bae, B.H., & Jeong, S.M. (2014). Meaning in Life And School Adjustment: Testing the Mediating Effects of Problem-Focused Coping and Self-Acceptance. Social and Behavioral Sciences, 114 :777-781. doi:10.1016/j.sbspro. 2013.12.784

- Homjan, V., Homjan, S. and Ruangsit, W. (2022). Causal factors influencing subject research learning achievement of pre-service of Surin Rajabhat University. *Journal of Socila Science and Buddhistic Anthropology*. 7(5): 384-397.
- Klaharn, R. (2014). The factors affecting the practicum achievement of the third – year nursing students of Srinakharinwirot University. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*. 412-420. (in Thai)
- Kongudomthrap, S. and Twichpongton, P. (2021). Study of Factors Influencing Academic Achievement: a Case Study of Probability and Statistics for Cadet Engineering, Royal Thai Naval Academy. *Journal of Science Ladkrabang*. 30(1): 93-109.
- Muangkaew, K. (2018). Meaning in life: Psychological strengths variable. *Journal of Education Silpakorn University*. 16(1): 6-23. (in Thai)
- Nudla, P., Phoomchaiya, S., Butimal, P. and Jittanoon, P. (2021). A survey of purpose in life among nursing students in Thailand. *Christian University Journal*. 27(2): 94 – 108. (in Thai)
- Paññasáro, P., Srekhruedong, S. and Titichoatrattana, W. (2021). A model of buddhist psychological life goal setting of high school student in Bangkok. *Journal of Educational Review Faculty of Educational in MCU*. 8(2): 54-66. (in Thai)
- Phan-ubon, P., Hosiri, T. and Apinuntavech, S. (2020). Correlation between self-esteem and parenting style in adolescents with ADHD. *Journal of the Psychiatric Association of Thailand*. 65(1): 37-46. (in Thai)
- Plodprong, V. (2018). Factors affecting life goal of upper secondary students of Srinakarinwirot University, Pathumwan Demonstration School. *Journal of Education Research Faculty of Education, Srinakarinwirot University*. 13(1): 235-248. (in Thai)
- Rathachatranon, W. (2019). Determining an appropriate sample size for social science research: the myth of using Taro Yamane and Krejcie & Morgan method. *Political Science Review*. 6(1): 26-58. (in Thai)
- Saiseng, N. (2017). The study of factors affecting learning behaviors through geographical perspective: a case study of social studies students program, Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University. *Veridian E-Journal Silpakorn University*. 10(1): 620-634. (in Thai)

- Stefan, R. Bernhard, H. and Christian, N. (2016). The impact of goal setting on the individual work performance of German civil servants – Empirical evidence from local administrations. Journal for Public & Nonprofit Services, 39(1-2): 89 - 101.
- Sunsawat, N. (2558). Setting Goals of life and Works. Journal of Information. 14(2): 21-36. (in Thai).